

[Aksel Møller.]

at faa Folk til at udsætte deres Forbrug og alligevel ikke tvinge de fattige til at leve endnu ringere end fattigt.

Mit Parti tror ikke meget paa, at den højtærede Regering har nogen dybere Sans for en saadan effektiv Pengepolitik. Under Valgkampen erklærede Socialdemokratiet, at det vilde holde en lav Rentefod i Samfundet. Dermed afslørede det sig i akrobatisk Færdighed. Man kan ikke bekæmpe Inflation med billige Penge.

Ligger Sagen i Virkeligheden ikke helt anderledes? Er Grunden ikke den, at den højtærede Regering slet ikke har sit Hjerte med i en Politik, som vil afskaffe Restriktionerne? — for Restriktioner er en behændig Tilnærmelse til Statssocialisme. Hvor troskyldig end den højtærede Regering vil stille sig an, saa er der dog en af de 17, som ikke er blind for, hvad der kan kaldes Held i Uheld, det er den nuværende højtærede Undervisningsminister, som i sin Tid i sin Bog „Pest over Europa“ — Citatet er hentet fra Side 9 — skrev:

„Det er i denne Kamp et Held for Demokratiet, at Krisen med jernhaard Nødvendighed fremtvinger radikale Løsninger: Planøkonomi, Socialisering og Rationalisering.“

Er dette ikke den egentlige Forklaring paa, at Socialdemokratiet flakker med Øjnene, hver Gang man søger at opmuntre det til en Antirestriktionspolitik?

Det er ogsaa den højtærede Undervisningsminister, som samme Sted bebrejder det tyske Socialdemokrati, at det

„ikke naaede til en konstruktiv Økonomi, der berørte selve Produktionsapparatet“.

Nu er det allerede nogle Aar siden, den højtærede Undervisningsminister docerede disse Lærdomme. Jeg gaar ud fra, at Undervisningsministeren vil oplyse os, om han har forladt disse Synspunkter, eller om det stadig er hans Opfattelse. Jeg kunde ogsaa bede den højtærede Statsminister plukke en friskere Erindring om den højtærede Undervisningsministers Samfundssyn, han kunde jo gøre det ved at genkalde sig de Døds-klokker, hvormed han tidligere her i Tinget ringede over det nuværende Samfundssystem.

Nu er det jo ikke i første Række Undervisningsministeren, som holder denne Del af den høje Regerings Frontlinie. Den kommanderes af en anden, meget omdisputeret Forfatter. Den højtærede Handelsminister har i „Fremtidens Danmark“ undsagt vort Samfundssystem bl. a. i følgende Linier:

„Før vi har ændret dette System, har vi ikke renset ud, hverken til Bunds eller til Tops. Krigen og Krigsøkonomien har rokket alvorligt ved dette System. Nu maa det aldrig vende tilbage.“

Jeg beder det høje Ting erindre, at det er altsaa „Fremtidens Danmark“s Hovedtese med Hensyn til det Samfund, der i Dag er under Ledelse af en socialdemokratisk Regering; at det System, som et Flertal i dette Ting bekender sig til, er af den Karakter, at det aldrig maa vende tilbage.

Det er til saadanne Tænkere, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har udleveret Ledelsen her i Landet, og det er i høj Grad kun en formel Trøst, at Regeringen i dette høje Ting ikke har Magt, som dens Mænd har Agt.

I den store Bemyndigelseslov til Handelsministeren har Rigsdagen givet ham Hals- og Haandsret over Produktion, Omsætning og Fordeling, diktatorisk Myndighed over Erhvervslivet. Disse Bemyndigelser blev i deres nuværende altomfattende Form givet Regeringer, som ikke havde andre Hensigter med dem end at genskabe den økonomiske Frihed. Nu er de, som sagt, i Hænderne paa Forfatteren af „Fremtidens Danmark“. Det høje Ting maa tro mig, at den nye højtærede Handelsminister undervurderer heller ikke den Magtfuldkommenhed, som derved lægges i hans Hænder.

I en Publikation fra Arbejderbevægelsens Erhvervsraad „Økonomisk Oversigt 1946“ dateret April i Aar faar man at vide, hvorledes den daværende Kontorchef, den nuværende Handelsminister, ser paa Betydningen af Reguleringssystemets Nævn og Udvalg. Paa Side 81 hedder det:

„Meget træffende har man kaldt disse talrige Nævn og Udvalg inden for Administrationen for det tredje Ting for derved at tilkendegive, at det udøver en Indflydelse, der ikke staar meget tilbage for de øvrige to Ting.“

Ja, der har man jo udtrykt, hvorledes den nuværende højtærede Handelsminister opfatter de Instrumenter, han har til sin Disposition. De udgør et Organ, hvis Betydning svarer til dette Tings. Vi er enige med Ministeren i den Maade, han her skildrer dette for os, for det er jo uomtvistelig rigtigt, at Rigsdagen har ladet en lang Række af sine Beføjelser havne i Organer uden for Rigsdagen. Naturligvis forhindrer det ikke, at et hvilket som helst æret Medlem kan rejse Spørgsmaal, som har fundet deres Løsning i disse Organer, her i Salen og lade det høje Ting drage de Konsekvenser, det vil, men det vil vise sig, at det ofte er